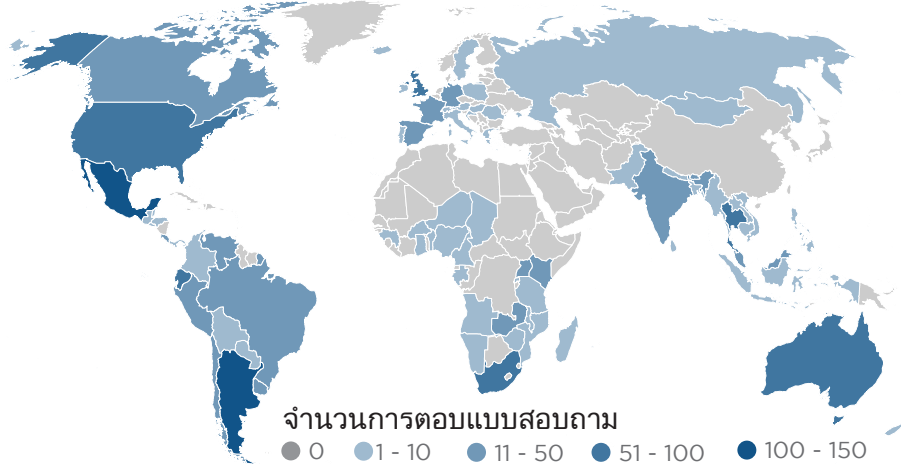

สถานภาพผู้พิทักษ์ป่าของโลก เล่ม 1

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นจุดเริ่มต้นของความเข้าใจเกี่ยวกับสถานภาพปัจจุบันของวิชาชีพผู้พิทักษ์ป่าในโลก โดยครอบคลุมประเด็นสำคัญ ได้แก่ การยอมรับในวิชาชีพ สภาพการทำงาน สมรรถนะ ความครอบคลุมของกำลังคน การประพฤติปฏิบัติ และสมาคมผู้พิทักษ์ป่า ทั้งนี้ รายงานฉบับนี้นับเป็นสิ่งพิมพ์ฉบับแรก (พ.ศ. 2567) ภายใต้การศึกษาระยะยาวระดับโลก ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามความเปลี่ยนแปลงของวิชาชีพผู้พิทักษ์ป่าอย่างต่อเนื่อง

โดยการได้รับการตอบรับแบบสอบถามจากผู้พิทักษ์ป่าจาก 81 ประเทศ จำนวน 1,286 ราย

74%

จ้างโดยรัฐหรือหน่วยงานภายใต้รัฐ

42

คืออายุโดยเฉลี่ยของผู้พิทักษ์ป่า

76%

เป็นการจ้างประจำโดยมีสัญญาการจ้างงาน

~80%

ของผู้พิทักษ์ป่าเป็นเพศชาย

~30%

เป็นชนพื้นเมืองหรือ indigenous people

สอบถามหน่วยงานหรือองค์กรผู้ว่าจ้างผู้พิทักษ์ป่า 65 ประเทศ 287แบบสอบถาม

มากกว่า >50%

เป็นหน่วยงานรัฐหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

● เขียวมาก ● เขียวลบ

การได้รับความยอมรับ

ความตระหนักและยอมรับว่าผู้พิทักษ์ป่าเป็นบุคลากรที่จำเป็นต่อสังคม

65%

ของผู้พิทักษ์ป่า

ประมาณ 60%

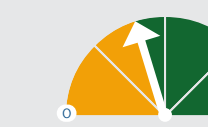
ของหน่วยงานหรือผู้ที่จ้าง

เชื่อว่าสังคมมองว่าอาชีพผู้พิทักษ์ป่า เป็นอาชีพที่จำเป็นต่อสังคม

สภาพการทำงาน

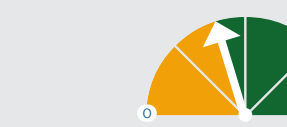
ผู้พิทักษ์ป่าควรได้รับการสนับสนุนให้ได้รับสภาพการทำงานที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงานที่

~40%

ของผู้พิทักษ์ป่า

ระบุว่า ค่าจ้างไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพขั้นพื้นฐาน

40%

ของผู้พิทักษ์ป่า

ระบุว่า ค่าจ้างไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพขั้นพื้นฐาน

<40%

ของผู้พิทักษ์ป่า

ระบุว่า มีประกันชีวิต และน้อยกว่า 60% ได้รับการอบรมด้านความปลอดภัยในการปฏิบัติงานที่เพียงพอ

65% ขององค์กรหรือหน่วยงานที่ดูแลหรือว่าจ้างผู้พิทักษ์ป่าระบุว่า จำนวนเจ้าหน้าที่พิทักษ์ป่าไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานให้ครอบคลุมพื้นที่

สมรรถนะของ

ผู้พิทักษ์ป่าควรได้รับการฝึกอบรมอย่างรอบด้านเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่าง

~80%

ของผู้พิทักษ์ป่า

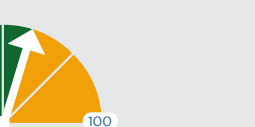
เชื่อว่าตนได้รับการฝึกอบรมอย่างเพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานที่

~60%

ของผู้พิทักษ์ป่า

ระบุว่าเคยได้รับการอบรมหรือทบทวนด้านการกักกันและปฐมพยาบาล

60%

ของผู้พิทักษ์ป่า

ระบุว่าเคยประเมินความต้องการในการฝึกอบรม

80% ขององค์กรหรือหน่วยงานที่ดูแลหรือว่าจ้างผู้พิทักษ์ป่าระบุว่า ผู้พิทักษ์ป่าได้รับการฝึกอบรม

ความเท่าเทียมและเป็นธรรมสำหรับผู้พิทักษ์ป่าหญิง

ผู้พิทักษ์ป่าทั้งหญิงและชายช่วยในการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

>70%

ของผู้พิทักษ์ป่าหญิง

ระบุว่าได้รับค่าตอบแทนเท่ากับผู้พิทักษ์ป่าชาย

>65%

ของผู้พิทักษ์ป่าหญิง

ระบุว่าไม่รู้สึกถูกกีดกันจากหน้าที่งานที่เนื่องจากเป็นเพศหญิง

~30%

ของผู้พิทักษ์ป่าหญิง

ระบุว่าในพื้นที่ปฏิบัติงาน มีมาตรการด้านความปลอดภัยไม่เพียงพอ

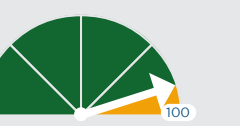
80% ขององค์กรหรือหน่วยงานที่ดูแลหรือว่าจ้างผู้พิทักษ์ป่าระบุว่า สัดส่วนพิทักษ์ป่าหญิงมีเพียงน้อยกว่าร้อยละ 20

41%

ขององค์กรหรือหน่วยงานที่ดูแลหรือว่าจ้างผู้พิทักษ์ป่า

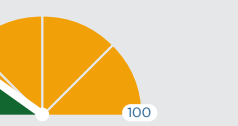
ระบุว่าผู้พิทักษ์ป่ามากกว่าครึ่งเป็นชนพื้นเมือง และ/หรือมาจากชุมชนท้องถิ่น

>90%

ของผู้พิทักษ์ป่า

มีปฏิสัมพันธ์กับชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นในบางโอกาส

เพียง 20%

ของผู้พิทักษ์ป่า

ได้รับการฝึกอบรมด้านเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานร่วมกับชนพื้นเมือง และ/หรือชุมชนท้องถิ่นโดยเฉพาะ

จรรยาบรรณและการเป็นมืออาชีพ

ผู้พิทักษ์ป่าจำเป็นต้องมีหน้าที่ความรับผิดชอบ และปฏิบัติงานอย่างมืออาชีพ

<15%

ของผู้พิทักษ์ป่า

ระบุว่าหน่วยงานได้นำจรรยาบรรณผู้พิทักษ์ป่า ซึ่งจัดทำโดยสหพันธ์ผู้พิทักษ์ป่าสากล มาปรับใช้ในองค์กร

สมาคมผู้พิทักษ์ป่า

ผู้พิทักษ์ป่าต้องการให้มีเวทีหรือช่องทางในการสื่อสารกันและมีเสียงร่วมกันของผู้พิทักษ์ป่าที่เป็นเอกภาพ

>60%

ของผู้พิทักษ์ป่า

เป็นสมาชิกของสมาคมพิทักษ์ป่า และเชื่อว่าการเป็นสมาชิกละเลยส่งผลต่อผู้พิทักษ์ป่าในภาพรวม

ข้อเสนอแนะ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศควรรับรองวิชาชีพผู้พิทักษ์ป่าอย่างเป็นทางการ

รัฐบาลและผู้กำหนดนโยบายควร:

- 1 ตระหนักว่าผู้พิทักษ์ป่าเป็นบุคลากรสำคัญที่ปกป้องและดูแลสุขภาพของโลกผ่านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 2 ยอมรับว่าผู้พิทักษ์ป่าเป็นกลไกสำคัญในการทำให้พันธกรณีและอนุสัญญาาระดับโลกบรรลุผล
- 3 จัดสรรทรัพยากรเพื่อเพิ่มจำนวนผู้พิทักษ์ป่าที่มีทักษะที่หลากหลาย
- 4 สนับสนุนหน่วยงานและองค์กรที่ดูแลพื้นที่คุ้มครอง เพื่อยกระดับความเป็นมืออาชีพของผู้พิทักษ์ป่าและส่งเสริมวิชาชีพพิทักษ์ป่าให้มากยิ่งขึ้น

องค์กรหรือหน่วยงานที่ดูแลหรือว่าจ้างผู้พิทักษ์ป่า ควรรักษามาตรฐานสภาพการทำงานที่มีคุณภาพสูงสำหรับผู้พิทักษ์ป่า โดย

- 1 การเข้าถึงการแพทย์หรือการรักษาที่มีคุณภาพสูง
- 2 การมีหลักประกันด้านประกันชีวิต
- 3 การเข้าถึงบริการพื้นฐานที่จำเป็นต่อสุขภาพและความปลอดภัยของผู้พิทักษ์ป่าในการทำงาน (น้ำสะอาด อาหาร ที่พัก ห้องน้ำ การรักษาพยาบาล และอุปกรณ์ที่จำเป็น)
- 4 มีทรัพยากร อุปกรณ์ และเทคโนโลยีที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน
- 5 ได้รับการอบรมที่เพียงพอและสม่ำเสมอ
- 6 มีมาตรการคุ้มครองและนโยบายที่เหมาะสมและเพียงพอ เพื่อให้ผู้พิทักษ์ป่าทำงานได้อย่างปลอดภัย เป็นธรรม และมีหลักประกันในการปฏิบัติงาน

ผู้พิทักษ์ป่าควรร่วมมือกันเพื่อสร้างเสียงที่เป็นเอกภาพ

- 1 เป็นสมาชิกหรือจัดตั้งสมาคมพิทักษ์ป่า
- 2 สนับสนุนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการสำรวจสถานภาพผู้พิทักษ์ป่า

